

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

fortsætte udvalgsbehandlingen af forslaget. Det er mit håb, at der herunder vil blive opnået tilslutning fra alle sider til forslagens gennemførelse.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Oluf Pedersen): På min gruppes vegne skal jeg fremsætte forslag til lov om jordrente til staten. Forslaget svarer til det, som er udarbejdet i grundskyldskommissionen, idet vi dog foreslår, at afløsningen gøres frivillig, at midler til afløsning skaffes som forventet, så at jordrentens beløb som forudsat straks giver skattenedsættelse. Vi fremsætter lovforslaget for allerede i denne folketings-samling at få en forberedende drøftelse med udvalgsbehandling, i forventning om til efteråret at se kommissionsforslaget indarbejdet i den skattereform fra regeringen, som forhåbentlig i næste samling kommer til afsluttende behandling.

Grundskyldskommissionen kom som bekendt til det resultat, at da jordrenten skyldtes efterspørgsel efter jord med de udbyttmuligheder, som samfundets vækst og offentlige virksomhed betinger, og derfor ikke er vederlag for nogen som helst indsats eller arbejde fra ejerens side, burde også hele jordrenten tilfalde det samfund, som skabte den. Kravet om lige ret til jordrenten blev tilmed støttet af en undersøgelse af de økonomiske og sociale følger af, at jordrenten uberettiget tilfaldt private i stedet for det fælles samfund. Det gav en ulighed, som yderligere forstærkedes ved, at den kapitaliseres ved salg, så der opstod formuer uden arbejde, ligesom udredelse af en kontant købesum vanskeliggjorde adgangen til

jord til bolig og arbejdsplads. Det modvirker tilmed bevarelsen af selveje ved generationsskifte indenfor landbruget, med risikoen for økonomisk ruin ved et fald i jordværdien. Modsat ville jordrenten give samfundet en naturlig indtægt, skabt af fællesskabet, til dækning af fælles udgifter og nedsættelse af skatten på arbejde.

Ud fra disse synspunkter udarbejdedes et lovforslag om jordrente til staten, hvorom et flertal i kommissionen, der også dækker et flertal her i tinget, udtalte, at det gav en saglig fremstilling af, hvordan fuld grundskyld, som flertallet var tilhænger af, kan gennemføres. Der var forbehold overfor enkeltheder, men forslaget blev godkendt som forhandlingsgrundlag til gennemførelse af en lov om fuld grundskyld.

Efter lovforslaget bevares og udvides det lokale selvstyre med hensyn til kommunal grundskyld. Efter forslaget ansættes også fremover jordens restværdi, efter at den almindelige grundskyld og forøvrigt også personlige skatter er betalt. Derimod tages der efter lovforslaget intet hensyn til selve jordrenten til staten, idet man følger de samme regler, som fastsattes ved lov af 4. oktober 1919, og de brug, der svarer jordrente efter denne lov, er holdt udenfor den nye lov.

Hele grundrenten inddrages. Jorden er betroet gods, der ejes under et særligt ansvar og på de af staten fastsatte vilkår, og grundskylden skal være så stor, at der kan købes jord uden nogen kontant købesum for den samfundsskabte værdi.

Efter gældende lov hører til den samfundsskabte værdi ikke blot naturværdien og beliggenhedsværdien, men også de kulturværdier, der skyldes tidligere slægtleds arbejde, når indsatsen skønnes betalt ved større udbytte. Heraf følger, at ikke al jord kan fås uden kontant købesum; der skal betales for arbejdsindsats, ligesom ingen kan tilpligtes at betale mere i grundskyld end andre for et tilsvarende areal; og vedkommende bestemmer selv, når han vil sælge.